

Often a visual element is a starting point for my composing. In *Odin's Beard* the thoughts go back to the mythological Nordic deities, of whom Odin is the grandest and wisest. His son, hammer-yielding God of Thunder, Thor, might be more known from the movies and comic books. Being a cartoon aficionado myself, my understanding of the Gods of Asgaard stem from comic books by Marvel Comics.

What does the acoustic in *Odin's Throne Room* feel like? Or the parties in Valhalla, accessible only for the most brave of fallen soldiers? How does it sound when Odin's crows, Huginn and Muninn fly away to spy and observe the going-ons of the worlds, and at the end of the day tell their master what they've seen and heard?

Odin's Beard was commissioned by I Fiati Italiani quintet, made up of musicians of the famed Teatro alla Scala of Milan. / Jennah Vainio (2008).

Usein sävellystyöni lähtökohtana on jokin visuaalinen elementti. Teoksessani *Odin's Beard* ajatuksena olivat mytologiset Pohjolan jumalolennot, joista ylin ja viisain on Odin. Hänen poikansa, vasaraa riepotteleva ukkosenjumala Thor, lienee tutumpi hahmo niin elokuvista kuin sarjakuvistakin. Sarjakuvien suurena ystävänä omat käsitykseni Asgårdin jumalista ovat lähtöisin Marvel Comics'in julkaisujen tulkinnoista ja kuvailuista.

Miltä Odinin valtaistuinsalin akustiikka kuulostaa? Tai Valhallan kosteat juomingit, minne vain kaikkein urheimmat kaatuneet soturit pääsevät? Entä miltä kuulostaa, kun Odinin korvit, Huginn ja Muninn pyrähtävät lentoon vakoilemaan ja tarkkailemaan maailmojen menoa kertoakseen päivän päätteeksi näkemästään ja kuulemastaan isännälleen?

Odin's Beard on Milanon ooppera Teatro alla Scalan puhallinsoittajista koostuvan I Fiati Italiani -puhallinkvinteton tilaus. / Jennah Vainio (2008)